

Het Koninkrijk van het Goddelijk Fiat bij de mensen

De Heilige Jozef en de Goddelijke Wil

Uittreksels uit:
De Maagd Maria
in het Koninkrijk van de Goddelijke Wil
en
Het Boek van de Hemel



Luisa Piccarreta

De kleine dochter van de Goddelijke Wil

De Heilige Jozef

Uittreksels uit:

De Maagd Maria in het Koninkrijk van de Goddelijke Wil

1. Het voorgeborchte - De overwinning op de dood: de Verrijzenis.

De Maagd Maria – Dag 28

(...) Dochter van mijn smarten, luister goed naar mij.
Zodra mijn Zoon zijn laatste adem had uitgeblazen, daalde Hij af naar de Limbus, triomfantelijk, glorieus en jubelend.

In deze gevangenis bevonden zich alle aartsvaders, de profeten, de eerste vader Adam, de geliefde heilige Jozef, mijn heilige ouders, en allen die gered waren op grond van de Verdiensten van de toekomstige Verlosser.

Ik was onafscheidelijk van mijn Zoon.
Zelfs de Dood kon mij niet van Hem scheiden.
En ondanks mijn grote smart, ben ik Hem gevolgd naar de limbus.

Ik was toeschouwer van het grote Feest dat deze menigte mensen voor mijn Zoon hadden ingericht, voor Hem die pas zoveel geleden had en wiens eerste Weldaad na zijn Lijden voor hen was.

Hij wou hen zalig maken en met Hem meenemen in de hemelse Glorie.

Zo begonnen, onmiddellijk na Zijn Dood, de Overwinningen en de Glorie voor Jezus en voor allen die Hem liefhadden.

2. Eerste Uur van Lijden. Het Kindje Jezus ondergaat de wrede insnijding van de Besnijdenis.

De Maagd Maria – Bijv. 1

Er waren amper acht dagen verstreken sinds de Geboorte van het Goddelijke Kind. Alles was Vreugde en Geluk voor Ons.

De schepping had haar feestelijke sfeer behouden sinds de Geboorte van de Schepper-Baby. De vervulling van onze plicht kwam echter onze Vreugde onderbreken.

In die tijd was er namelijk een wet die voorschreef dat alle eerstgeboren jongens besneden moesten worden.

Mijn Moederhart bloedde vanwege het verdriet dat ik mijn geliefde Zoon, mijn Leven, mijn Schepper, aan dit wrede lijden moest onderwerpen.

Oh, Hoe graag had ik in zijn plaats geleden!
Maar de Allerhoogste Wil wilde het niet zo. In overleg met de heilige Jozef moest ik tot de heldhaftige daad overgaan om het Goddelijk Kind te laten besnijden.

Mijn dochter, je kunt je niet voorstellen hoeveel dat mij gekost heeft. Bij de pijnlijke incisie voelde ik mijn Hart verscheuren en ik weende. Ook de heilige Jozef weende.

Wat mijn lieve Kind betreft, Hij snikte. Hij rilde van de pijn en Hij keek naar mij, smekend om hulp.

Welk pijnlijk uur hebben wij met z'n drieën doorgebracht!

3. De Koningin van de Hemel verlaat Bethlehem. De Goddelijke Wil roept haar op tot het heldhaftige Offer om het klein Kindje Jezus te offeren voor de redding van het menselijk geslacht.

De Zuivering

De Maagd Maria - Bijv. 3

Het was de eerste keer dat je Moeder, de heilige Jozef en het lieve Kindje samen naar buiten gingen.

De hele schepping erkende haar Schepper van zij voelde zich vereerd Hem in haar midden te hebben.

Zij vergezelde Ons in feeststemming, gedurende onze gehele reis.

Eenmaal aangekomen in de Tempel, hebben wij ons diep neergebogen en de Allerhoogste Majesteit aanbeden.

Vervolgens hebben we Jezus in de armen van de priester Simeon gelegd. Deze offerde Hem aan de Eeuwige Vader aan voor de redding van allen.

Terwijl hij Hem aan de Eeuwige Vader aanbood, was hij geïnspireerd door God en hij herkende het Goddelijke Woord.

Hij juichte van grote vreugde.

En hij aanbad en bedankte het lieve Kindje.

Na de offerande, voorspelde hij, als profeet, mijn toekomstige Pijnen.

O! Welk Leed deed de Allerhoogste Wil mijn moederhart voelen bij het zien van alle Pijnen die mijn Zoon zou moeten doorstaan!

Elk woord van de profeet doorboorde mij als met een scherp zwaard.

Maar wat mijn Hart het meest doorboorde, was te horen:

dat mijn Zoon:

- niet alleen de Verlossing zou zijn van velen, maar

- ook de ondergang van velen,

en dat Hij een teken van tegenspraak zou zijn.

Wat een lijdën! Wat een pijn! Als de Goddelijke Wil mij niet had ondersteund, zou ik ter plaatse gestorven zijn van puur lijdën.

Maar Hij had mij het Leven gegeven om in mij het Koninkrijk van de Smarten te vormen binnenin het Koninkrijk van de Goddelijke Wil.

Daarom is aan mijn titel van 'Moeder van alle mensen' ook de titel van 'Moeder en Koningin van de Smarten' toegevoegd.

O ja! Mijn Pijnen dienden om de schulden te betalen van al mijn kinderen, zelfs van de meest ondankbare.

4. Bezoek aan de Tempel. De Maagd Maria, voorbeeld van Gebed. Het verlies van Jezus: pijn en vreugde.	<i>De Maagd Maria - Bijv 5</i>
--	--------------------------------

We zetten ons leven verder in het vredige huisje in Nazareth en mijn geliefde Zoon groeide in genade en wijsheid.

Hij was innemend door de zachtheid van zijn stem, de fascinerende schoonheid van zijn ogen en zijn vriendelijkheid.

Ja, mijn geliefde Zoon was werkelijk mooi, van een onovertroffen Schoonheid! Hij was twaalf jaar oud toen wij, volgens de gewoonte en om het paasfeest plechtig te vieren, naar Jeruzalem gingen.

Tijdens de reis die wij, Jezus, de heilige Jozef en ikzelf samen ingetogen en vol devotie maakten, verbrak mijn Jezus zeer vaak de

stilte om tot ons te spreken over zijn Hemelse Vader en over de immense Liefde die Hij in zijn Hart voelde voor de zielen.

Bij onze aankomst in Jeruzalem, begaven wij ons onmiddellijk naar de Tempel. Daar knielden wij, met het gezicht naar de grond, in diepe aanbidding neer. En wij baden langdurig.

Ons gebed was zo vurig en ingetogen dat het de hemelen opende, de Hemelse Vader verzoende en de verzoening tussen Hem en de mensen bespoedigde.

(...) Nadat we onze plichten in de Tempel hadden vervuld en het Paasfeest gevierd hadden, maakten we ons klaar om terug te keren naar Nazareth.

In de drukte van de menigte raakten we elkaar kwijt. Ik bleef bij de vrouwen en Jozef voegde zich bij de mannen. Ik keek om me heen om te zien of mijn Jezus er was. En toen ik Hem niet zag, dacht ik dat Hij bij zijn vader Jozef was.

Maar wat was mijn verbazing en bezorgdheid groot toen ik, - aangekomen op de plaats waar we elkaar zouden ontmoeten, me realiseerde dat Hij niet bij de heilige Jozef was!

Omdat we niet wisten wat er gebeurd was, voelden wij zoveel angst en pijn dat wij sprakeloos bleven. (...)

Omdat al onze zoektochten tevergeefs bleven, keerden wij terug naar Jeruzalem. Na drie dagen van wrede smarten, tranen, angst en vrees, gingen we de Tempel binnen. (...)

Toen Jezus klaar was met spreken, namen wij eerbiedig plaats. En wij maakten Hem een zacht verwijt: "Zoon, waarom heb je ons dit aangedaan?" En met Goddelijke Waardigheid, antwoorde Hij ons:

"Waarom zochten jullie Mij? Wisten jullie dan niet dat Ik in deze wereld ben gekomen om mijn Vader te verheerlijken?"

Nadat wij de diepe betekenis van zijn antwoord begrepen hadden en de Goddelijke Wil aanbaden, keerden wij terug naar Nazareth.

De Heilige Jozef

Uittreksels uit het: Boek van de Hemel

1. Luisa woont de geboorte van Jezus bij. *BvdH 4 – 25 dec. 1900*

Op dit meest gelukkige ogenblik, leek het mij dat de Moeder en de Zoon als het ware 'vergeestelijkt' waren.

Terwijl beiden overvloedigen van een overmatige Liefde, kwam Jezus, zonder de kleinste hindernis, uit de Moederschoot tevoorschijn.

Dat wil zeggen: terwijl deze allerheiligste Lichamen in Licht omgevormd werden, kwam Jezus, Licht, zonder enige belemmering tevoorschijn uit het Licht van zijn Moeder.

Beide Lichamen bleven gezond en ongeschonden.
Daarna keerden Zij terug naar hun natuurlijke staat.

Wie zou de Schoonheid van het klein Kindje kunnen beschrijven dat, op het moment van zijn Geboorte, de stralen van zijn Godheid naar buiten liet zien?

Wie zou de Schoonheid kunnen beschrijven van de Moeder die geheel verzonken was in deze goddelijke Stralen?

En de heilige Jozef?

Het leek mij dat hij niet aanwezig was bij de Geboorte zelf, maar dat hij in een andere hoek van de grot stond, geheel verzonken in dit diep Mysterie.

En ook al zag hij dit mysterie niet met de ogen van zijn lichaam, hij zag het zeer goed met de ogen van zijn ziel.

Want hij was in vervoering in een sublieme extase.

2. De voortdurende aanwezigheid van het klein Kindje hield de heilige Jozef en de Maagd Maria ondergedompeld in een voortdurende extase.

BvdH 4 – 26 december 1900

Ik bleef het allerheiligste Kindje zien. Aan de ene kant zag ik de Koningin-Moeder en aan de andere kant de heilige Jozef. Zij waren het Goddelijk Kindje intens aan het aanbidden.

Het leek mij dat de voortdurende aanwezigheid van het klein Kindje, Jozef en Maria in een voortdurende extase hield.

En als ze erin slaagden nog andere bezigheden te verrichten, dan was dat door een wonder dat de Heer in hen werkte. Anders zouden ze onbeweeglijk zijn gebleven, zonder in staat te zijn hun uiterlijke taken te vervullen.

3. Goddelijk Lijden kijkt naar niets anders dan naar de vruchten die het voortbrengt.

BvdH 5 – 19 maart 1903

Deze morgen zag ik mijn biechtvader zeer vernederd. De gezegende Jezus en de heilige Jozef waren bij hem.

Zij zegden hem: «Ga aan het werk! De Heer is bereid je de genade te schenken die je vraagt. »

Toen ik daarna mijn geliefde Jezus zag lijden zoals tijdens zijn Passie, zei ik Hem: “Heer, bent U het niet moe van zoveel Lijden te doorstaan?”

Jezus antwoordde mij:

“Nee, een Lijden doet mijn Hart alleen maar ontvlammen om een ander te aanvaarden. Dat is de weg van het goddelijke lijden: lijden en handelen zonder op iets anders te letten dan op de vruchten die eruit voortvloeien.

In mijn wonden en in mijn bloed zie ik volken gered worden en schepselen genade ontvangen.

In plaats van vermoeidheid voelt mijn Hart eerder vreugde en een vurig verlangen om nog meer te lijden.

Zo moet het zijn voor elke ziel. Haar lijden moet een deelname zijn aan mijn eigen lijden. De ziel moet niet kijken naar wat zij doet, maar naar de glorie die aan God wordt gegeven en naar de vruchten die voortkomen uit haar lijden en haar daden.”

4. Jezus en de heilige Jozef stellen de biechtvader gerust in zijn moeilijkheden.

BvdH 5 – 20 maart 1903

Ik was buiten mijn lichaam en ik zag dat mijn biechtvader grote moeilijkheden ondervond met betrekking tot de genade die hij verlangde.

De gezegende Jezus en de heilige Jozef zegden hem opnieuw:

“Als je aan het werk gaat, zullen al je moeilijkheden verdwijnen. Ze zullen afvallen als de schubben van een vis.”

5. Om tot zelfvergetelheid te komen moet je je handelingen verrichten, niet enkel omdat Jezus dit wil, maar verrichten niet alleen omdat Jezus wil dat men ze doet, maar alsof Hij het zelf is die ze doet.

BvdH 11 – 14 augustus 1912

Ik bevond mij in mijn gebruikelijke toestand
Mijn altijd vriendelijke **Jezus zei mij:**

“Mijn dochter, de ziel die zichzelf wil vergeten, moet haar handelingen verrichten alsof Ik zelf hen verricht.

Als zij bidt, **moet zij zeggen:** ‘Het is Jezus die bidt, en ik bid met Hem.’

Als ze zich klaarmaakt om te werken, te lopen, te eten, te slapen, op te staan, zich te ontspannen, **moet ze tegen zichzelf zeggen:**

‘Het is Jezus die gaat werken, lopen, eten, slapen, opstaan, zich ontspannen.’ En zo verder.

Alleen op deze manier kan de ziel ertoe komen zichzelf te vergeten, haar handelingen te verrichten:

- niet alleen omdat Ik ermee instem,
- maar omdat Ik het ben die ze verricht. »

Op een dag, terwijl ik aan het werk was, zei ik tegen mezelf:

« Hoe is het mogelijk dat, wanneer ik werk:

- niet alleen Jezus met mij werkt,
- maar dat Hijzelf het werk doet? »

Hij zei tegen mij: « Ja, Ik ben het die het doet. Mijn Vingers zijn in de jouwe en Zij werken.

Mijn dochter, toen Ik op aarde was, hebben mijn Handen zich dan niet gebogen om hout te bewerken, om nagels in te slaan, en zo mijn pleegvader Jozef te helpen?

Op die manier, met mijn Handen en mijn Vingers:

- schiep Ik zielen en
- vergoddelijkte Ik de menselijke handelingen, door hen een goddelijke Verdienste te geven.

Door de beweging van mijn Vingers, riep Ik de beweging van jouw vingers en die van de andere menselijke vingers op.

En toen Ik zag dat deze beweging voor Mij was bedoeld en dat Ikzelf het was die deze uitvoerde, verlangde Ik mijn leven in Nazareth in elke mens en voelde Ik Mij door hen bedankt voor de offers en vernederingen van mijn verborgen Leven.

Dochter, mijn verborgen Leven in Nazareth wordt door de mensen niet gewaardeerd.

Toch kon Ik hen, afgezien van mijn Lijden, geen groter geschenk geven. Door Mij te verlagen tot al die kleine handelingen die mensen dagelijks moeten verrichten zoals eten, slapen, drinken, werken, vuur aansteken,

vegen, legde Ik in hun handen kleine stukjes van mijn goddelijke Munt van onschatbare waarde.

Mijn Lijden heeft hen verlost. Mijn verborgen Leven heeft aan hun daden, zelfs de meest onbeduidende, goddelijke Verdiensten van oneindige Waarde toegekend.

“Zie je? Wanneer je werkt, - en je werkt omdat Ik werk- , vloeien mijn vingers in de jouwe. Op ditzelfde moment Ik met jou werk, verspreiden mijn scheppende Handen veel Licht in de wereld.

Hoeveel zielen spreek Ik aan!

Hoeveel anderen heilige, corrigeer Ik, straf Ik, enzovoort!

En jij bent bij Mij, scheppend, hen aansprekend, corrigerend, enzovoort. Net zoals jij hierin niet alleen bent, ben ook Ik niet alleen in mijn Werk. Kan Ik je een grotere eer bewijzen? »

Wie zou alles kunnen zeggen wat ik begrepen heb: al het goede dat je voor jezelf kan doen en dat je aan anderen kan geven wanneer je de dingen doet alsof het Jezus is die ze met en in ons doet? (...)

6. Jezus reproduceert zijn Leven in Luisa -	<i>BvdH 12 – 25 dec.1918</i>
--	------------------------------

Ik vervolgde: „Mijn Jezus, de biechtvader heeft grote waardering getoond voor wat U mij gezegd hebt. Zozeer zelfs dat hij erop stond dat ik het opschreef. Wat zult U hem geven?”

Hij antwoordde: “Ik zal hem de Hemel als beloning geven. Ik zal hem beschouwen als iemand die **de rol van de heilige Jozef en mijn Moeder vervult**, die voor mijn leven op aarde zorgden, en de moeilijkheden moesten doorstaan die inherent waren aan hun missie.

Nu mijn Leven in jou is, beschouw ik de hulp en de offers van je biechtvader, op dezelfde wijze **alsof mijn Moeder en de heilige Jozef over Mij waakten**.

Ben je niet blij?” Ik voegde eraan toe: “Dank U, O Jezus”

7. De toestand van de pasgeboren Jezus in de grot van Bethlehem was minder zwaar dan zijn toestand in de Eucharistie.

BvdH 12 – 25 december 1920

(...) *In de grot* had Ik mijn lieve Moeder die Mij zeer vaak met haar zeer zuivere handen opnam en Mij bedekte met haar warme kussen, om Mij te verwarmen en mijn wenen te sussen. Zij voedde Mij met haar zeer zoete melk.

In mijn sacramenteel Leven is het precies het tegenovergestelde: Ik heb mijn Moeder niet. En als men Mij opneemt, voel Ik vaak de aanraking van onwaardige handen die naar aarde en mest ruiken.

O, hoezeer ruik Ik hun stank, meer dan de mest die Ik in de grot rook!
In plaats van Mij met kussen te bedekken,
- bedekken ze Mij met oneerbiedige daden.

In plaats van melk geven ze Mij de bitterheid:
- van hun heiligschennis,
- van hun onverschilligheid en
- van hun kilheid.

In de grot, onthield de **heilig Jozef** Mij nooit:
- een beetje Licht of
- een klein lampje 's nachts.

In het Sacrament:
hoe vaak blijf Ik in het donker, zelfs 's nachts!

« O! Hoe pijnlijk is mijn Sacramentele Toestand!
Hoeveel verborgen Tranen zijn er die door niemand gezien worden!
Hoeveel gekreun is er dat niet gehoord wordt!

Als mijn toestand als zuigeling je tot medelijden beweegt, hoeveel meer zou je dan niet bewogen moeten zijn door medelijden voor mijn Sacramentele Toestand.”

8. Het derde Fiat moet leiden tot de voltooiing van de Fiats van de Schepping en de Verlossing.

BvdH 12 – 24 januari 1921

(...) Mijn lieve Jezus kwam terug en **Hij zei mij:**

“Mijn dochter, kalmeer. Ik kies wie Ik wil.

Je moet weten dat het begin van de meeste van mijn Werken zich afspeelt tussen Mij en één mens.

Daarna volgt er ontwikkeling, uitbreiding.

Wie was de eerste toeschouwer van het Fiat van mijn Schepping?
Eerst Adam en daarna Eva. Het was dus geen menigte!

In de loop van de jaren waren de menigten de toeschouwers van de Schepping.

In het tweede Fiat was mijn Moeder de enige toeschouwer.
Zelfs de heilige Jozef wist er niets van.

Mijn Moeder bevond zich in een toestand die vergelijkbaar was met die van jou.

Zij voelde zo'n grote scheppende Kracht in zich dat zij, vol verwarring, in zich niet de Kracht vond om er met iemand over te spreken.

Als de heilige Jozef het later te weten kwam,
was ik het zelf die het hem bekend maakte.

Later maakte mijn Mensheid zich meer bekend, maar niet aan iedereen.

Dit tweede Fiat

- ontkiemde als een zaadje in de maagdelijke schoot van Maria,
- vormde daar een aar die geschikt was om zich te vermenigvuldigen en dit grote Wonder het daglicht te laten zien.

Zo zal het ook gaan met **het derde Fiat.**

Het zal in jou ontkiemen en de aar zal zich daar vormen.

Enkel de priester zal het weten, en daarna enkele zielen.

Daarna zal de verspreiding plaatsvinden.

Het zal zich verspreiden via dezelfde weg als de Fiats van de Schepping en de Verlossing.

Hoe meer je je vernietigd voelt, hoe meer de aar zich zal ontwikkelen en bevrucht zal worden. Wees daarom aandachtig en trouw. »

**9. De hele natuur verheugde zich bij de Geboorte van Jezus.
Door Zich één keer te geven, heeft Hij Zich voor altijd gegeven.**

BvdH 17 – 24 december 1924

(...) Jezus zei mij: « Mijn dochter,
mijn Geboorte was de plechtigste daad van de hele Schepping.

De hemel en de aarde wierpen zich neer in diepe aanbidding, bij het zien van mijn kleine Mensheid waarin mijn Godheid als het ware ingesloten was.

Er heerste een sfeer van stilte, diepe aanbidding en gebed.

Volledig in vervoering
bad mijn Moeder voor dit zo grote Wonder dat uit haar voortkwam.

De heilige Jozef en de Engelen baden ook.

De hele schepping voelde de grootsheid van mijn Scheppende Kracht, liefdevol hernieuwd voor haar ogen. (...)

Mijn Menswording was niets anders dan Mijzelf overleveren aan de mensen. *Ik heb Mij overgeleverd aan de genade van mijn geliefde Moeder en de heilige Jozef, aan wie Ik mijn Leven schonk.*

En aangezien mijn Werken eeuwig zijn, ***heeft de Godheid, het Woord dat uit de Hemel is neergedaald, de aarde nooit verlaten,*** om Zich zonder ophouden aan alle mensen te kunnen schenken.

Gedurende mijn hele leven heb Ik Mijzelf gul geschonken.
En, enkele uren voor mijn Dood, heb Ik het grote wonder van de Eucharistie ingesteld, opdat allen die dat willen, de mogelijkheid

zouden hebben om **het grote Geschenk van Mijn Leven te ontvangen.**

Ik heb Me niet druk gemaakt:

- over de beledigingen die men Mij zou aandoen of
- over degenen die Mij zouden weigeren te ontvangen.

Ik zei tegen Mezelf:

« Ik heb Mezelf gegeven, en Ik zal Me nooit terugtrekken.

Laat ze doen wat ze willen. Ik zal altijd voor hen klaarstaan! »

10. Zoals de Kennis Leven gaf aan de Vruchten van de Verlossing, zo zal zij ook Leven geven aan de Vruchten van de Goddelijke Wil.

BvdH 19 – 15 juni 1926

Ik heb Jozef gekozen als voogd, medewerker en bewaker van de Soevereine Koningin en Mij.

Daarom heb Ik aan jouw zijde de waakzame bijstand van mijn dienaren geplaatst als medewerkers, leiders en bewaarders van de Kennis, zegeningen en wonderen die in mijn Wil besloten liggen.

Mijn Wil wil zijn Koninkrijk onder de volkeren vestigen. Daarom wil Ik *dat jij deze hemelse Kennis in hen neerlegt,* als nieuwe apostelen, in het begin een cirkel vormend als verbinding met mijn Wil, en vervolgens deze door te geven aan de volkeren.

Als dit niet het geval was of niet het geval was geweest,

- zou Ik niet zo hebben aangedrongen dat je zou schrijven,
- noch zou Ik het dagelijkse bezoek van de priester hebben toegestaan, maar zou Ik mijn hele Werk tussen jou en Mij hebben gelaten.

Wees dus oplettend en laat Mij vrij om te doen wat Ik wil. »

11. Het verschil tussen de grot en de gevangenis tijdens de Passie.

BvdH 20 – 25 december 1926

(...) Mijn **lief Kindje voegde eraan toe:** “Mijn dochter, het lijden in de gevangenis tijdens mijn Passie kan niet vergeleken worden met de grot van Bethlehem.

In de grot, had Ik mijn Moeder bij Mij, met lichaam en ziel.
Zij was bij Mij.

Daarom **had Ik alle vreugde van mijn geliefde Moeder.**

En zij had alle vreugde van haar Zoon.

Deze vreugden vormden ons Paradijs.

De vreugden van een moeder die haar kind bezit, zijn groot.
De vreugden van het bezitten van een moeder zijn zelfs nog groter.
Ik vond alles in haar en zij vond alles in Mij.

En dan **was er mijn geliefde heilige Jozef**, die Mij als vader diende.
En Ik voelde alle vreugden die hij vanwege Mij voelde.

Tijdens mijn Passie, werden al onze vreugden onderbroken, omdat Wij plaats moesten maken voor het Lijden.

En, tussen de Moeder en de Zoon, *voelden we de grote Pijn van de naderende Scheiding*, scheiding die op zijn minst voelbaar was, en die bij mijn Dood zou plaatsvinden tussen de Moeder en de Zoon.

In de grot herkenden de dieren Mij. Zij eerden Mij en zij probeerden Mij te verwarmen met hun adem.

In de gevangenis herkenden zelfs de mensen Mij niet. En om Mij te beledigen, bedekten ze Mij met speeksel en smaad.

Er is dus **geen enkele vergelijking mogelijk tussen de twee.**

12. Het gehele Leven van Jezus was het symbool en de oproep van de Goddelijke Wil.

BvdH 20 – 1 januari 1927

*Toen Ik nog zeer klein was, **heb Ik Mij onderworpen aan de wrede Wonde van de Besnijdenis** die Mij bittere Tranen deed wenen:

- niet alleen Mij,
- *maar ook mijn Moeder en mijn geliefde heilige Jozef.*

Ik wilde in de menselijke wil snijden,
om er de Goddelijke Wil doorheen te laten stromen,
zodat er geen afgesneden wil meer zou zijn, maar alleen de Mijne,

*Nog klein, **wilde Ik naar Egypte vluchten.**

Een tirannieke en onrechtvaardige wil wilde Mij doden:
symbool van de menselijke wil die de Mijne wil doden.

Ik ben gevlucht, **om tegen iedereen te zeggen:** ‘Vlucht voor de menselijke wil, als jullie niet willen dat de Mijne wordt gedood.’

Mijn hele Leven was niets anders dan de Goddelijke Wil terugroepen in de menselijke wil.

***In Egypte,** leefde Ik als een vreemdeling in het midden van dit volk:

- *symbool van Mijn Wil, die door hen als een vreemdeling wordt beschouwd en*
- symboliserend dat de persoon die wil in Vrede en verenigd met Mijn Wil leven, als een vreemdeling moet leven tegenover de menselijke wil.

Anders zal er altijd oorlog zijn tussen de twee.

Deze twee willen zijn onverzoenbaar.

***Na mijn ballingschap,** keerde Ik terug naar mijn vaderland:

symbool van mijn Wil die, na een lange ballingschap van eeuwen en eeuwen, terugkeert naar zijn geliefde Vaderland om daar te regeren onder zijn kinderen.

En terwijl Ik deze fasen van mijn Leven doorliep,

- vormde Ik zijn Koninkrijk in Mij en
- riep Ik Hem aan door onophoudelijke Gebeden, in Pijn en in Tranen,

om te komen regeren onder de mensen.

*** *Ik ben teruggekeerd naar mijn vaderland.***

En ik heb daar verborgen en onbekend geleefd.

O, hoezeer symboliseert dit het lijden van mijn Wil die verborgen en onbekend leeft. En in deze anonimiteit vroeg Ik:

- dat de Allerhoogste Wil bekend zou worden,
- dat Hij de eerbetoon en de glorie zou ontvangen die Hem toekomen.

Alles wat Ik deed symboliseerde:

- een Lijden van mijn Wil,
- de toestand waarin de mensen Hem plaatsten, en
- een oproep om terug te keren naar zijn Koninkrijk.

En dat is wat Ik wil dat jouw leven is: *de voortdurende Herinnering aan het Koninkrijk van mijn Wil onder de mensen.*

<p>13. De Orde van de Voorzienigheid in de Incarnatie en in de Manifestaties van de heilige Drie Koningen. BvdH 20 – 6 januari 1927</p>
--

Ik dacht aan de **heilige Drie Koningen** die een bezoek brachten aan het klein Kindje Jezus in de grot van Bethlehem.

Mijn altijd vriendelijke **Jezus zei mij:**

Mijn dochter, zie de Orde van mijn Goddelijke Voorzienigheid:

Voor het grote Wonder van mijn Menswording,

- heb Ik een nederige en arme Maagd gekozen.

En als Beschermmer, die voor Mij als een vader optrad,

- een man die maagd was, de heilige Jozef,

zo arm dat hij moest werken om ons Gezin te onderhouden.

Zie je dat *in de grootste Werken:*

- en het Mysterie van mijn Menswording kon niet groter zijn-,
kiezen wij altijd mensen die geen aandacht trekken.

Want waardigheden, scepters en rijkdommen zijn altijd rook:

- die de mens verblinden en
- die hem beletten de hemelse mysteries te doorgronden, om een grote Daad van God, en God Zelf, te ontvangen.

Maar **om de komst van het Woord van God op aarde aan de mensen bekend te maken**, heb Ik de koninklijke autoriteit van geleerde en bekwame mannen gewild, opdat zij door hun autoriteit

- de Kennis van de geboren God zouden kunnen verspreiden en
- deze zelf aan de volkeren zouden kunnen opleggen.

Maar hoewel de ster door iedereen werd gezien, hebben slechts drie haar opgemerkt en gevolgd. Dit betekent dat zij de enigen waren:

- die een rijk over zichzelf hadden, en
- die in zichzelf een kleine ruimte hadden gevormd waardoor zij via de ster de echo van mijn Oproep konden ontvangen.

En zij trokken zich niets aan van de offers, het geklets en de spot. Want ze gingen op weg naar een onbekende plaats en zij moesten veel kritiek aanhoren.

Ze volgden de ster, verenigd met mijn Oproep die in hen weerklonk, die hen verlichtte, hen aantrok en hen sprak over Hem die ze moesten bezoeken. Bedwelmd van vreugde volgden zij de ster.

Je ziet dus dat om het grote Geschenk van de Menswording te schenken, er een Maagd nodig was:

- die geen menselijke wil had,
 - die meer van de Hemel was dan van de aarde,
- en een voortdurend Wonder dat haar bereid maakte voor dit groot Wonderwerk.

Zo hadden Wij geen behoefte aan uiterlijke zaken en menselijke schijn die de aandacht van de volkeren hadden kunnen trekken.

14. De allerheiligste Maagd Maria vond in haar lijden de kracht in de Goddelijke Wil.

BvdH 21 – 16 april 1927

Mijn dochter, wil je weten, *waar mijn Moeder de kracht vond om Mij na mijn dood te verlaten?*

Het geheim van haar kracht lag in mijn Wil die in haar heerste.

Zij leefde uit een Goddelijke Wil, niet uit een menselijke.

Ze bezat bijgevolg een onmetelijke kracht.

Welnu, je moet weten dat toen mijn doorboorde Moeder Mij in het Graf achterliet, mijn Wil haar onderdompelde in twee immense zeeën:

- de ene van Pijn, en
- de andere, nog uitgestrekter, van Vreugde en Gelukzaligheid.

En terwijl de Zee van Pijn haar alle martelingen liet ondergaan, schonk de andere Zee van Vreugde haar Geluk.

Haar mooie ziel volgde Mij in het Limbo (voorgeborchte).

om deel te nemen aan het Feest dat voor Mij georganiseerd werd, door de aartsvaders, de profeten, haar moeder en haar vader, ***en onze geliefde heilige Jozef.***

Door mijn Aanwezigheid werd het Limbo een paradijs.

Ik kon niet minder doen dan haar,

- die onlosmakelijk met Mij verbonden is en Mij bijstond in mijn Pijnen, het eerste Feest van de mensen te laten bijwonen.

Haar vreugde was zo groot dat zij de kracht had zich van mijn Lichaam los te maken, om zich terug te trekken en te wachten op mijn Verrijzenis en de voltooiing van mijn Verlossing.

De vreugde ondersteunde haar in haar verdriet.

En haar verdriet ondersteunde haar in haar vreugde.

Wie mijn Wil bezit:

- zal nooit een gebrek aan Kracht of Vreugde hebben, en
- heeft alles tot zijn beschikking.

15. Het Werk en de Offers die Jezus in de ziel volbracht om het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat te vormen. *BvdH 21 - 30 april 1927*

O! Als de mensen konden zien wat er zich in het geheim van ons Hart afspeelt, hoe groot zou hun verbazing zijn!
Dit is wat er gebeurde toen mijn Moeder en Ik op aarde waren.

Terwijl Wij het Rijk van de Verlossing voorbereidden, alle middelen die iedereen in staat zouden stellen de Verlossing te vinden, wijdden Wij hieraan alle offers, alle inspanningen, alle gebeden en ons hele leven.

En terwijl Wij aan iedereen dachten om leven te schenken aan allen, dacht niemand aan Ons, wist niemand wat Wij deden. Mijn hemelse Moeder was de Bewaarder van het Koninkrijk van de Verlossing.

Daarom nam zij deel aan al mijn offers en aan al mijn lijden.

*Alleen **de heilige Jozef** wist wat wij aan het doen waren.
Maar hij nam niet deel aan al ons lijden.*

O, wat een pijn voor onze Harten!
De Moeder en de Zoon brandden van Pijn en Liefde
- om alle mogelijke en denkbare Remedies te vormen
om hen te genezen en in veiligheid te brengen.

Ondertussen dachten ze niet alleen niet aan Ons,
maar zij beledigden ze Ons, en zij verachtten Ons.

En anderen smeedden complotten om Mij het Leven te ontnemen
vanaf Mijn Geboorte!

16. De Mensheid van Jezus heeft alle daden opnieuw gedaan die de Goddelijke Wil aan de mensen gegeven had en die zij afgewezen hadden. *BvdH 23 – 12 februari 1928*

Daarna zette ik mijn rondgang verder in het Goddelijke Fiat.

Ik was aangekomen ***bij het huis in Nazareth*** waar mijn geliefde Jezus zijn verborgen Leven geleefd had.

Om zijn Daden daar te volgen, zei ik Hem:

« Mijn Liefste, er is geen enkele Daad van U, waarin mijn *“ik bemin U”* U niet volgt *om door uw daden het Rijk van uw Wil te vragen*.

Mijn « *ik bemin U* » volgt U overal:

- in de stappen die U zet,
- in de woorden die U spreekt,
- in het hout dat U bewerkt

Door het hout te bewerken, bewerkt U de menselijke wil om deze te vernietigen opdat Uw Goddelijke Wil zich te midden van de mensen kan verheffen.

Mijn *“ik bemin U”* stroomt:

- in het water dat U drinkt,
- in het voedsel dat U eet,
- in de lucht die U inademt,
- *in de rivieren van Liefde die stromen*
tussen U, Uw Moeder en de heilige Jozef,
- in de Gebeden die U bidt,
- in uw vurige Hartslagen,
- in de slaap die U slaapt.

Oh! Wat zou ik graag bij U willen blijven om U in het oor te fluisteren:
“ik bemin U”, “ik bemin U”. Ach! Moge uw Koninkrijk komen!

Ik wou dat mijn *“ik bemin U”* alle daden van Jezus be kroonden.
Toen toonde Hij Zich in mij en Hij zei mij:

Mijn dochter, mijn verborgen Leven is lang.

Want het ***was niets anders dan et afroepen van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil op aarde***.

Ik wilde in Mijzelf alle daden opnieuw doen die de mensen in mijn Wil hadden moeten doen om hen nadien aan hen te geven.
En Ik wilde dit doen *samen met mijn Moeder*.

Ik wilde haar altijd bij Mij hebben in mijn verborgen Leven om dit Koninkrijk te vormen. Twee mensen hadden dit Koninkrijk van mijn goddelijke Fiat vernietigd: Adam en Eva.

Twee anderen, Ik en de soevereine Koningin, moesten het opnieuw opbouwen.

17. De Goddelijke Wil heerste in het huisje van Nazareth.

BvdH 24 – 7 juli 1928

Ik dacht bij mezelf: “Mijn geliefde Jezus bezat zeker het Koninkrijk van zijn Wil tijdens zijn verborgen Leven. De Soevereine Dame bezat het Fiat. Dit was de Goddelijke Wil Zelf.

De Heilige Jozef, was in het midden van deze Zeeën van Licht
Hoe kon hij zich niet laten overheersen door deze allerheiligste Wil?”

Terwijl ik hierover nadacht, zuchtte mijn allergrootste Goed, Jezus.
Bedroefd **zei Hij mij** in mijn innerlijk:

“Mijn dochter, het is waar dat de Goddelijke Wil heerste in het huis van Nazareth, op aarde zoals Hij heerst in de Hemel.
Mijn hemelse Moeder en Ik kenden geen andere Wil,

De heilige Jozef leefde in de weerspiegelingen van onze Wil.

Maar Ik was als een Koning zonder vol:

- geïsoleerd, zonder gevolg, zonder leger.

Mijn Moeder was als een Koningin zonder kinderen.

Want zij was niet omringd door kinderen:

- die haar waardig waren en
- aan wie zij haar Koninklijke Kroon kon toevertrouwen opdat de nakomelingen van haar edele kinderen
- koningen en koninginnen zouden zijn.

Ik voelde het verdriet van een Koning zonder volk te zijn.

Als degenen die Mij omringden een volk genoemd konden worden,

dan was het een ziek volk: blinden, stommen, doven, kreupelen, anderen bedekt met zweren.

Het was een volk dat Mij schande bracht, geen eer.

Bovendien kende het Mij niet eens en wilde het Mij niet leren kennen.

Ik was dus enkel koning voor Mijzelf.

Mijn Moeder was een koningin zonder de lange generatie van haar koninklijke nakomelingen.

Om te kunnen zeggen dat Ik Mijn Koninkrijk had en te kunnen regeren, moest Ik ministers hebben.

*Ik had **de heilige Jozef als eerste minister.***

Maar één minister alleen vormt nog geen ministerie.

Ik had nodig:

- *een groot leger*, helemaal klaar om te vechten om de rechten van het Koninkrijk van Mijn Goddelijke Wil te verdedigen,

- *en een trouw volk*, dat als wet alleen *de wet van mijn Wil zou hebben.*

Dat was niet het geval, mijn dochter. Daarom kan Ik niet zeggen dat Ik, toen Ik op aarde kwam, het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil had

Ons Koninkrijk was alleen voor Ons. Want de orde van de Schepping en het koningschap van de mens waren niet hersteld.

Maar omdat mijn hemelse Moeder en Ikzelf volledig in de Goddelijke Wil leefden, was het zaad gezaaid, was de zuurdesem gevormd, opdat ons Koninkrijk zou opkomen en op aarde zou groeien.

Bijgevolg,

- werden *alle voorbereidingen* getroffen,

- werden *alle genaden* gevraagd,

- werd *alle lijden* doorstaan

opdat het Koninkrijk van mijn Fiat op aarde zou kunnen komen regeren.

Daarom kan Nazareth worden genoemd: de plaats van het 'terugroepen' van het Koninkrijk van onze Wil.

18. Parallel tussen de komst van het Woord op aarde en de Goddelijke Wil.

BvdH 27 – 21 oktober 1929

Mijn dochter, ***mijn Goddelijke Wil heerst.***

Je kan vergelijken met ***Mij, het eeuwige Woord***, dat, toen Ik uit de Hemel neerdaalde en Mij opsloot in de schoot van mijn hemelse Moeder. Wie wist daar iets van?

Niemand, zelfs de heilige Jozef wist bij het begin van mijn Ontvangenis niet, dat Ik al onder hen was.

Enkel mijn onafscheidelijke Moeder was van alles op de hoogte.

Zo had het grote Wonder van mijn Afdaling uit de Hemel naar de aarde in werkelijkheid plaatsgevonden. Terwijl Ik in mijn Oneindigheid overal aanwezig was.

De Hemel en de aarde waren in Mij ondergedompeld.

En Ik was met mijn Persoon opgesloten in de Moederlijke Schoot van de Onbevleete Koningin.

Niemand kende Mij en Ik werd door iedereen genegeerd.

Zo, mijn dochter, is dit de eerste stap in de parallel tussen:

- Mij, het goddelijke Woord, toen Ik uit de Hemel neerdaalde, en
- mijn Goddelijke Wil die zijn eerste stappen zet om op aarde te komen regeren.

Net zoals Ik mijn eerste stappen richtte naar de Maagd-Moeder, richt mijn Wil zijn eerste stappen naar jou.

Zoals Hij je om je wil vroeg en jij die aan Hem overgaf, vormde Hij onmiddellijk zijn eerste daad van conceptie in je ziel

Naarmate Hij zijn Kennis openbaarde, en jou zijn talrijke en goddelijke slokjes toediende, vormde Hij zijn Leven en gaf Hij de aanzet tot de vorming van zijn Koninkrijk.

Maar wie heeft daar lange tijd iets van geweten? Niemand.
Er waren alleen jij en Ik.

Na enige tijd werd mijn vertegenwoordiger, degene die jou leidde, zich bewust van wat er in jou gebeurde.

Hij is het symbool van mijn vertegenwoordiger, **de heilige Jozef**, die voor de mensen als mijn vader moest verschijnen.

Hij had de grote eer en het grote geschenk van te weten, nog vooraleer Ik uit de Moederschoot kwam, dat Ik al onder jullie was.

Na deze eerste stap zette Ik de tweede:

- Ik werd geboren in Bethlehem, en

- Ik werd herkend en bezocht door de herders van die streek.

Maar het waren geen invloedrijke mensen en zij hielden het wonderbaarlijke nieuws dat Ik al op aarde was gekomen voor zichzelf.

Daarom hebben zij zich niet ingezet om Mij bekend te maken en om het nieuws overal te verspreiden.

En bleef Ik de verborgen Jezus, onbekend bij iedereen.

Maar hoewel onbekend, was Ik al onder hen: symbool van mijn Goddelijke Wil.

Vaak zijn anderen onder mijn vertegenwoordigers naar je toe gekomen, van heinde en ver. Zij hebben gehoord van het wonderbare nieuws van het Rijk van mijn Goddelijke Wil, de Kennis erover, en hoezeer Hij erkend wil worden...

19. Het Rijk van de Goddelijke Wil zal komen net zoals dat van de Verlossing kwam.

BvdH 27 – 30 januari 1930

Mijn dochter, *de komst van het Rijk van de Goddelijke Wil zal plaatsvinden net zoals het Rijk van de Verlossing.*

Je kan zeggen dat de Verlossing haar Ronde door de wereld maakt, - een Ronde die zij nog niet heeft voltooid.

Niet alle volkeren kennen reeds mijn Komst op aarde en kunnen daardoor de Zegeningen ervan niet ontvangen.

De Verlossing blijft de volkeren voorbereiden en hen geschikt maken voor het Rijk van mijn Wil.

De Verlossing had haar begin, niet in de hele wereld, maar in het hart van Judea.

In dit volk bevond zich immers

- de kleine kern van hen die op mijn komst wachtten,
- *zij die Ik als Moeder had gekozen,*
- **en de heilige Jozef die mijn pleegvader zou worden**

Het was in dit volk dat Ik Mij aan de profeten had geopenbaard,
- door hun aan te kondigen dat Ik op aarde zou komen.

Het was terecht dat, daar waar dit bekend was, zij de eersten zouden zijn die Mij onder zich hadden.

Zij gaven blijk van ondankbaarheid en velen wilden Mij niet leren kennen. Maar wie kan ontkennen:

- dat mijn hemelse Moeder, de apostelen, de leerlingen, deel uitmaakten van het Joodse volk;
- *dat zij de eerste verkondigers waren,* die hun leven riskeerden om aan andere volkeren mijn Komst op aarde en de Zegeningen die mijn Verlossing met zich meebreng bekend te maken?

Zo zal het ook gaan met het Koninkrijk van mijn goddelijke Fiat:

De steden, de provincies, de koninkrijken, die de eersten zullen zijn om te de Kennis over mijn Goddelijke Wil te vernemen en zijn uitgesproken Wil om onder de mensen te komen regeren, zullen de eersten zijn om de Zegeningen te ontvangen die zijn Rijk zal brengen.

Vervolgens zal Hij zijn Weg banen met deze Kennis en zal de ronde doen onder de menselijke generaties.

20. De noodzaak van de Waarheden van Jezus. Het gebrek aan Vertrouwen in God: de zwakke plek van onze eeuwen.

BvdH 28 – 2 juni 1930

Daarna zette ik mijn handelingen verder in het Goddelijke Fiat

Mijn arme geest bleef stilstaan bij ***het klein huisje in Nazareth, waar de Koningin van de Hemel, de hemelse Koning Jezus en de heilige Jozef leefden in het Rijk van de Goddelijke Wil.***

Dit Koninkrijk is dus niet vreemd aan de aarde: het huis van Nazareth, de familie die er woonde, behoorden tot dit Koninkrijk. En Hij regeerde er volmaakt.

Ik dacht dit toen mijn grote Koning ***Jezus mij zei:***

Mijn dochter, natuurlijk heeft het Rijk van de Goddelijke Wil al op aarde bestaan. Daarom is er echte hoop dat Het in volle kracht terugkeert.

*Ons huis in Nazareth was Zijn ware Koninkrijk.
Maar Wij hadden geen volk.*

Welnu, je moet weten dat ***elk mens een Koninkrijk is.*** Daarom kan de mens die mijn Wil in zich laat regeren en een klein Koninkrijk van het allerhoogste Fiat genoemd worden.

Hij is een klein huisje in Nazareth dat Wij op aarde bezitten.

En hoe klein hij ook is, aangezien onze Wil in hem heerst:

- is de Hemel voor hem niet gesloten en
- bezit hij dezelfde Rechten als in het hemelse Land,
- heeft hij dezelfde Liefde,
- voedt hij zich met het Voedsel van boven en
- is hij opgenomen in het Koninkrijk van onze oneindige gebieden.

En om het grote Koninkrijk van onze Wil op aarde te vormen, zullen Wij eerst de heel kleine huisjes van Nazareth bouwen, dat wil zeggen ***de zielen*** die mijn Wil willen kennen om Hem in zichzelf te laten heersen.

Ik zal, samen met de soevereine Koningin, aan het hoofd staan van deze zeer kleine huisjes.

Want aangezien Wij *de eersten waren* die dit Koninkrijk op aarde bezaten, is het ons Recht, -dat Wij aan niemand zullen afstaan-, om hun rentmeesters te zijn.

Deze zeer kleine huisjes zijn een afspiegeling van ons huis in Nazareth. Zo zullen Wij zovele kleine staten vormen, zovele provincies.

Nadat ze goed gevormd en geordend zijn, als evenzoveel kleine Koninkrijken van onze Wil, zullen ze samensmelten om één enkel Koninkrijk en één enkel groot volk te vormen.

22. Ik bleef onder de mensen zonder opgemerkt te worden. Al het Goede gebeurde tussen Mij en de Vader in de Hemel, mijn hemelse Moeder en de geliefde heilige Jozef, omdat zij wisten wie Ik was.

BvdH 30 – 20 maart 1932

(...) Als Ik je had laten zien dat Ik mijn Goddelijke Wil kan en wil geven om onder de mensen te heersen, dan zou je, net zoals alle anderen, onverschillig geweest zijn tegenover zo'n groot Goed.

Jouw belangstelling en jouw gebeden waren oorzaak en gevolg van wat je hebt meegemaakt.

En toen Ikzelf op aarde kwam, kan gezegd worden:

- dat Ik gedurende de dertig jaar van Mijn verborgen Leven, schijnbaar voor niemand iets goed gedaan heb, en

- dat niemand Mij kende.

Ik bleef onder de mensen zonder opgemerkt te worden.

Al het goede gebeurde tussen Mij en de Vader in de Hemel, mijn hemelse Moeder en de geliefde heilige Jozef, omdat zij wisten wie Ik was. Alle anderen wisten daar niets van.

Op het moment dat Ik uit mijn teruggetrokkenheid trad, maakte Ik Mij bekend. Ik zei wie Ik werkelijk was: de Messias, hun Verlosser en hun Redder was.

Toen Ik Mijzelf bekend had gemaakt, trok Ik op Mijzelf:

- laster, vervolging, tegenspraak en woede,
- de haat van de Joden,
- de Lijdensweg en
- zelfs de Dood.

Al dit kwaad kwam als een lawine over Mij heen, toen

- Ik Mij bekendmaakte,
- Ik bevestigde wie Ik werkelijk was, het eeuwige Woord dat uit de Hemel was neergedaald om hen te redden.

Zolang Ik in het huis van Nazareth was en zij niet wisten wie Ik was, belasterde Mij niemand en wou niemand Mij kwaad berokkenen.

Door Mijzelf bekend te maken, kwam alle kwaad over Mij.

Maar het was nodig om Mijzelf bekend te maken.

Anders zou Ik naar de Hemel teruggekeerd zijn, zonder te hebben volbracht waarvoor Ik op aarde ben gekomen.

In deze afgrond van rampspoed, heb Ik mijn Apostelen gevormd, het Evangelie verkondigd, Wonderen verricht.

Door Mij bekend te maken, werden mijn vijanden aangezet om Mij al dit lijden te geven totdat ze Mij de dood aan het kruis gaven.

Maar Ik heb bereikt wat Ik wou:

- dat velen Mij zouden leren kennen, te midden van zoveel anderen die Mij niet wilden kennen, en
- *mijn Verlossing volbrengen. (...)*

23. Jezus heeft in alle daden van zijn Leven altijd gelegd: Liefde, Overwinningen, Triomfen.

BvdH 32 – 16 april 1933

(...) *Toen Ik samen met de heilige Jozef werkte* om in onze levensbehoeften te voorzien, was het de Liefde die de boventoon voerde. Ik behaalde Overwinningen en Triomfen.

Eén enkel Fiat zou immers voldoende geweest zijn om Mij alles te geven.

Toen gezien werd dat Ik Mijn Handen gebruikte voor een klein voordeel, waren de hemelen er verbaasd over. De Engelen waren verrukt en sprakeloos toen ze zagen hoe Ik Mij verlaagde tot de nederigste handelingen van het leven.

Maar mijn Liefde vond daar haar Uitstorting.
Zij stroomde over in mijn Handelingen.
En Ik was altijd de goddelijke Veroveraar en Overwinnaar.

Ik had geen behoefte aan voedsel. Maar Ik nam voedsel uit Liefde en om nieuwe Veroveringen en nieuwe Triomfen te behalen.

Zo wijdde Ik Mij aan de nederigste en laagste dingen van het leven, die voor Mij niet noodzakelijk waren.

Maar Ik deed het om zo zoveel verschillende manieren te creëren:
- om Mijn Liefde te laten stromen,
- om nieuwe Overwinningen en Triomfen te bewerkstelligen in Mijn Mensheid, om hen te schenken aan hen die Ik zo liefheb.

Daarom vormt de mens die Mij niet bemint, mijn pijnlijkste Martelaarschap en hij kruisigt mijn Liefde.

Inhoudsopgave

De Heilige Jozef	3
Uittreksels uit:	
De Maagd Maria in het Koninkrijk van de Goddelijke Wil	3
1. Het voorgeborchte - De overwinning op de dood: de Verrijzenis.	<i>De Maagd Maria – Dag 28</i> 3
2. Eerste Uur van Lijden. Het Kindje Jezus ondergaat de wrede insnijding van de Besnijdenis.	<i>De Maagd Maria – Bijv. 1</i> 3
3. De Koningin van de Hemel verlaat Bethlehem. De Goddelijke Wil roept haar op tot het heldhaftige Offer om het klein Kindje Jezus te offeren voor de redding van het menselijk geslacht.	
De Zuivering	<i>De Maagd Maria - Bijv. 3</i> 4
4. Bezoek aan de Tempel. De Maagd Maria, voorbeeld van Gebed. Het verlies van Jezus: pijn en vreugde.	<i>De Maagd Maria - Bijv 5</i> ... 5
De Heilige Jozef	7
Uittreksels uit het: Boek van de Hemel	7
1. Luisa woont de geboorte van Jezus bij.	<i>BvdH 4 – 25 dec. 1900</i> 7
2. De voortdurende aanwezigheid van het klein Kindje hield de heilige Jozef en de Maagd Maria ondergedompeld in een voortdurende extase.	<i>BvdH 4 – 26 dce.1900</i> 8
3. Goddelijk Lijden kijkt naar niets anders dan naar de vruchten die het voortbrengt.	<i>BvdH 5 – 19 maart 1903</i> ... 8
4. Jezus en de heilige Jozef stellen de biechtvader gerust in zijn moeilijkheden.	<i>BvdH 5 – 20 maart 1903</i> .. 9
5. Om tot zelfvergetelheid te komen moet je je handelingen verrichten, niet enkel omdat Jezus dit wil, maar verrichten niet	

- alleen omdat Jezus wil dat men ze doet, maar alsof Hij het zelf is die ze doet.** *BvdH 11 – 14 aug.1912..... 9*
- 6. Jezus reproduceert zijn Leven in Luisa.** *BvdH 12 – 25 dec.1918..... 11*
- 7. De toestand van de pasgeboren Jezus in de grot van Bethlehem was minder zwaar dan zijn toestand in de Eucharistie.** *BvdH 12 – 25 dec.1920.....12*
- 8. Het derde Fiat moet leiden tot de voltooiing van de Fiats van de Schepping en de Verlossing.** *BvdH 12 – 24 januari 1921 ...13*
- 9. De hele natuur verheugde zich bij de Geboorte van Jezus. Door Zich één keer te geven, heeft Hij Zich voor altijd gegeven.** *BvdH 17 – 24 dec.1924.....14*
- 10. Zoals de Kennis Leven gaf aan de Vruchten van de Verlossing, zo zal zij ook Leven geven aan de Vruchten van de Goddelijke Wil.** *BvdH 19 – 15 juni 1926.....15*
- 11. Het verschil tussen de grot en de gevangenis tijdens de Passie.** *BvdH 20 – 25 dec. 192616*
- 12. Het gehele Leven van Jezus was het symbool en de oproep van de Goddelijke Wil.** *BvdH 20 – 1 januari 192717*
- 13. De Orde van de Voorzienigheid in de Incarnatie en in de Manifestaties van de heilige Drie Koningen.** *BvdH 20 – 6 januari 1927.....18*
- 14. De allerheiligste Maagd Maria vond in haar lijden de kracht in de Goddelijke Wil.** *BvdH 21 – 16 april 1927.....20*
- 15. Het Werk en de Offers die Jezus in de ziel volbracht om het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat te vormen.** *BvdH 21 - 30 april 192721*

16. De Mensheid van Jezus heeft alle daden opnieuw gedaan die de Goddelijke Wil aan de mensen gegeven had en die zij afgewezen hadden.	<i>BvdH 23 – 12 februari 1928 ...</i>	21
17. De Goddelijke Wil heerste in het huisje van Nazareth.	<i>BvdH 24 – 7 juli 1928.....</i>	23
18. Parallel tussen de komst van het Woord op aarde en de Goddelijke Wil.	<i>BvdH 27 – 21 oktober 1929.....</i>	25
19. Het Rijk van de Goddelijke Wil zal komen net zoals dat van de Verlossing kwam.	<i>BvdH 27 – 30 januari 1930... </i>	26
20. De noodzaak van de Waarheden van Jezus. Het gebrek aan Vertrouwen in God: de zwakke plek van onze eeuwen.	<i>BvdH 28 – 2 juni 1930</i>	27
21. Het zeer klein huisje in Nazareth -	<i>BvdH 29 – 31 mei 1931</i>	28
22. Ik bleef onder de mensen zonder opgemerkt te worden. Al het Goede gebeurde tussen Mij en de Vader in de Hemel, mijn hemelse Moeder en de geliefde heilige Jozef, omdat zij wisten wie Ik was.	<i>BvdH 30 – 20 maart 1932....</i>	29
23. Jezus heeft in alle daden van zijn Leven altijd gelegd: Liefde, Overwinningen, Triomfen.	<i>BvdH 32 – 16 april 1933....</i>	30
Inhoudsopgave		32